

Čitateljem v pouk in zabavo.

Dvojniki.

Kitajski cesar in dvojniki.

Zgodovina poroča o kitajskem cesarju iz rodbine Ding, da je razposlal po svojem neizmernem cesarstvu zelo mnogo uradnikov, ki bi naj izsledili osebe, ki so bile dvojniki ali povsem podobne cesarju. Te dvojnike so vzdrževali v cesarskem mestu in so jih enega za drugim žrtvovali, da je bilo zadoščeno cesarjevemu čutu pravičnosti. Kakor vsak človek, je bil tudi ta vladar podvržen raznim slabostim ter razvadam, radi katerih bi ga ne smeli nihče pozvati na odgovor kot »nebeškega sina«. Če je cesar kaj zagrešil, je bila kazen za pregrešek izvršena na enem od zajetih dvojnikov. Za slučaj, da je zabodel razljuteni vladar služabnika, je bil obglavljen za zločin oni dvojniki, ki je bil ravno na vrsti in s tem je bilo zadoščeno po cesarjevem mnenju — »pravičje«.

Oljnati kralj in njegov dvojniki.

Amerikanski oljnati kralj John Rockefeller mlajši se je prepričal pred nekaj tedni, kako neprijetno je pogostokrat, če ima človek dvojnika. V Miami, v najbolj razkošnem hotelu na polotoku Florida, se je pojavil v lepem avtomobilu gospod, ki se je zabeležil v seznamu hotelskih gostov pod imenom mladega Rockefellerja. Že ime Rockefeller ustvarja po Ameriki čudeza, kaj še le resnični pojav sina oljnatega ali petrolejskega kralja. Tekom par dni se je približal bogati Amerikanec hčerki enega najbolj premožnih trgovcev v Njujorku. Obljubil ji je, da se bo pustil ločiti od svoje dosedanje žene in bo poročil njo. Uspelo mu je, da je izvabil od lahkoverne neveste njene dragocenosti, s katerimi jo je popihal koj drugi dan. Pravi Rockefeller, na katerega se je obrnila prevarana nevesta, je odklonil vsako zvezo s sleparsko zadevo, a vendar je povrnil dami ukradeni nakit, da bi afera ne dvignila še več prahu. Zasebni milijonarjevi detektivji so dognali, da je bil laži Rockefeller pred kratkem odpuščen kaznenec Paul Langert.

Dvojnica kraljice.

Zgodovina našteva vse polno najvišjih osebnosti, ki so imele dvojnike(ce). V francoski revoluciji je bila ob glavo kraljica Marija Antonijeta, ki je imela dvojnico v osebi grofice Eleonore Condreaux. Med strašnim divjanjem revolucije ni verjel nobeden revolucionarjev, da so obglavili pravo kraljico Antonijeto. Soprog zgoraj omenjene grofice je pripadal stranki monarhistov in zaradi tega so pahnili republikanci njegovo ženo v ječo in so jo obglavili samo radi tega, da ne bi begala revolucije s popolno sličnostjo z nesrečno kraljico Antonijeto.

Ruski car in njegov dvojniki.

Leta 1926 se je pojavil v Ukrajini mož, ki se je izdal za carja Nikolaja, kateremu je tolikanj sličil, da ga niso

mogli ločiti od ustreljenega carja niti nekdanji carjevi služabniki. Carjev dvojniki je poskušal, da bi našantal narod proti sovjetom. Njegovo delovanje je rodilo ta uspeh, da se ga je kleknila v Kijevu cela družba, ki je že tvorila jedro protirevolucionarne vojske. Slednjič so zvedele za protirevolucionarno gibanje sovjetske oblasti, ki so zaprle celo vrsto organiziranih protirevolucionarjev, a carjev dvojniki jim je srečno ušel.

Dvojniki angleškega kralja.

Sedajni angleški kralj je imel pred leti dvojnika v osebi bančnega uradnika Edvarda Browning. Javnost je postala pozorna na dvojnika, ko se je pojavil nekega večera v gledišču v lepi obleki in je imel na prsih pripetih par trakov kot znak vojnik odlikovanj. V par trenutkih je prešinila posetnike gledališča vest, da je med njimi kralj. Godba je zaigrala angleško narodno himno. Browning je pojasnjeval, da gre za zamenjavo, a mu ni izgovorov nikdo verjel in je moral igrati dve uri vlogo kralja. Drugi dan po doživljanju v gledišču je zvedel pravi kralj o svojem dvojniku, katerega si je pustil takoj predstaviti in ga je rad vabil h hraljevi mizi, dokler ni dvojniki umrl.

Neprijetna plat dvojništva.

Presneto neprijetno je, če je pošten človek povsem sličen s kakim zločincem. Londonski uradnik Ernst Warner poseda dvojnika v osebi vlomilca Johna Wilkins. Večkrat je vtaknila policija Warnerja pod ključ in je vsikdar trajalo precej časa, predno je dokazal, da je krivec njegov dvojniki Wilkins. Warner nosi sedaj seboj poseben potni list, ki je znan policiji in se je le na ta način zmotil iz neprijetnega položaja dvojnika z lopovom.

*

Kratek pregled časopisja na svetu.

Na celem svetu izhaja 12.800 dnevnikov. Od teh odpade 8560, torej ravno ena tretjina na Evropo, 2260 na Ameriko, 1647 na Azijo in na Avstralijo 200. V Afriki znaša število vseh dnevnih izhajajočih časopisov komaj 213 in od teh odpade na Egipt 73. Prebivalce celotne osrednje in vzhodne Afrike še danes ne razburjajo po tamošnjih pragozdovih in džunglah vznemirljive časopisne vesti.

Najstarejša časopisna pokrajina je Kitajska. Leta 715 je bil ustanovljen za Kitajce državni oglasnik pod imenom »Peking Bao«. Omenjeni list je prenehal izhajati te dni po 1200letnem obstoju. Od leta 1800 je bil dnevnik. Prvotno je izhajal na rumeni svili. Danes nikakor ne spada Kitajska med prve pokrajine, kar se tiče časopisja in posebno še radi tega ne, ker jo je nadkrilil njen tekmeč Japonska. Japonce lahko prištevamo, kar zadeva tehniko, med prve mednarodne države glede časopisja.

Japonska je dežela z največ časopisjem, ki izhaja v milijonskih nakladah. Od 1647 azijskih dnevnikov odpade na Japonsko 1013.

Medtem ko posedajo Kitajci najstarejši časopis, imajo Albanci najmlajšega. Še le sedanji albanski kralj Ahmed Zogu I. je ustanovil prvi albanski časopis leta 1929.

Samo eden dnevnik ima tudi črno »kraljestvo kraljice Sabe«, v kojega glavnem mestu Addis Abbeba izhaja časopis »Aimro« (znanost).

Severni otok Islandija in le 11.500 prebivalcev broječa kneževina Liechtenstein posedata po dva, oziroma tri časopise.

Zelo zanimiva je tudi časopisna statistika z ozirom na posamezne države in to predvsem v Evropi, kjer so časopisi najbolj razširjeni.

Dežela s primeroma največ časopisi je Švica, kjer pride na 8000 prebivalcev 1 časopis. Za Švico pride Nemčija, ki poseda 40% vseh časopisov v Evropi. Angleži razpolagajo z močno razvitim časopisjem, so pa v Evropi z ozirom na razmerje med časopisjem in številom prebivalstva bolj na zadnjem mestu z razmerjem 1:107.000.

Združene ameriške države nikakor ne prednjačijo v časopisnem oziru pred Severno in Južno Ameriko. V Argentini v Južni Ameriki pride na 53 tisoč prebivalcev 1 časopis, v Združenih državah pa na 61.000.

V argentinski prestolici v Buenos Airesu izhaja 37 dnevnikov v vseh svetovnih jezikih in celo v sirščini.

Kar zadeva naklado listov, dosežejo le v štirih državah dnevnikski milijonske naklade. Tozadevno pridejo v poštev: Francija, Anglija, Združene ameriške države in Japonska. Največjo naklado na svetu ima angleški »Daily Mail« in francoski »Petit Parisien«, ki izhajata vsak v 2 milijona izvodih.

Kateri list si lasti prednost najmanjše naklade, je težavno ugotoviti, ker je vse polno majhnih časopisov, ki imajo naklado 500 komadov.

*

Junaška Turkinja.

V maloazijskem turškem mestu Elasir so napadli pred kratkem v noči tolovaji samotno hišo bogatega trgovca Djemal bega. Umorili so trgovca in njegovo soprogo. 18letna hčerka Ayze, ki je spala sama, se je prebudila radi ropota. Splazila se je iz svoje sobe in zagledala na stopnicah grozno razmesarjeni trupli staršev in roparje, ki so stikali za plenom. Neopaženo je smuknila v sobo, v kateri sta bili obešeni na steni dve očetovi lovski puški. Deklina je zbrala toliko moči, da je otvorila ogenj na roparje. Tri je ustrelila na mestu, četrti je obležal težko ranjen, ostali so zbežali in niso imeli toliko časa, da bi bili vzeli seboj plen. Junaška Turkinja je še alarmirala policijo. Šele po izčrpnem poročilu o dogodku policiji so jo zapustile moči in se je zgrudila brez zavesti na tla.